

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три нѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ 1/2 страници 40 стот. а за такъвъ въ 1/3 с. 30

Писма за абонamenti и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, сѣбота 16 януарий 1882.

БРОЙ 5.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

На 5 януарий имаха ауденция Министра на Вътрѣшнитѣ Работи Г. Начевичъ и Г. Б. Горановъ.

Вечерята имаха честъта да обѣдватъ съ Негово Височество Русекый Дипломатический Агентъ Г. Хитрово, Г. Владишевский, Полковникъ Мироновъ, Капитанъ Лейтенантъ Конкевичъ и Командира на Собственный Конвой на Негово Височество Капитанъ Масаловъ.

На 7 януарий имаха ауденция Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията Г. Д-ръ Вжлковичъ, Г. Стойчевъ, Г. Капиткинъ, Г. Стопловъ и Подполковникъ Ремлингенъ.

На 8 януарий представиха се на редовна ауденция за докладъ Военный Министръ Генералъ Криловъ и Министра на Финанситѣ Г. Желѣсковичъ.

Сѣщия денъ имаха ауденция Свѣтника при Министерството на Финанситѣ Г. Кеце, Главний Инспекторъ по Медицинската часть въ Княжеството Г. Д-ръ Гриммъ, Г. Капиткинъ и Капитанъ Лейтенантъ Конкевичъ.

Вечерята имаха честъта да обѣдватъ съ Негово Височество Командира на Софийската No. 1 на Негово Височество Дружина Подполковникъ Станицкий, Капитанъ Рикунъ, Подпоручикъ Стояновъ, Военный Министръ Генералъ Криловъ, Началника на Западний Воененъ Отдѣлъ Полковникъ Логиновъ, Командира на Собственный Конвой на Негово Височество Капитанъ Масаловъ Маиоръ Рябинкинъ, Капитанъ Мининъ, Поручикъ Селезневъ и Маиоръ Мазуркевичъ.

На 9 януарий има ауденция Г. Д-ръ Минчо Цачевъ.

На 10 януарий имаха ауденция Подполковникъ Ремлингенъ и Подполковникъ Теодоровъ.

Вечерята имаха честъта да обѣдватъ съ Негово Височество Подполковникъ Ремлингенъ, Подполковникъ Сарапчовъ, Подполковникъ Поповъ, Подполковникъ Подвальнюкъ, Маиоръ Гурский, Маиоръ Всеволожский, Капитанъ Зенкевичъ, Капитанъ Киркинъ, Подпоручикъ Поповъ, Подпоручикъ Грънчаровъ и Подпоручикъ Желявский.

На 12 януарий представиха се на редовна ауденция за докладъ Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията Г. Д-ръ Вжлковичъ и Министра на Просвѣщенieto Г. Пречекъ.

Вечерята имаха честъта да обѣдватъ съ Негово Височество Г-нъ Капиткинъ, Капитанъ Рихардъ и Капитанъ Тигерштедъ.

На 13 януарий имаха ауденция Г-нъ Т. Икономовъ, Маиоръ Всеволожский, Г. Тишевъ, Подполковникъ Ремлингенъ и Главний Инспекторъ на Медицинската часть въ Княжеството Генералъ Д-ръ Гриммъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 1087.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

Споредъ доклада на Наштъ Министръ на Правосъдието, отъ 31 декемврий 1881 год. подъ No. 207

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да назначимъ помощникътъ на бухалтера при Министерството на Финанситѣ Георгия Панова, на длъжността бухалтеръ при Министерството на Правосъдието.

II. Испълнението на настоящий указъ възлагами на Наштъ Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 31 декемврий 1881 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: Теохаровъ.

ГЛАВНО ИЗЛОЖЕНИЕ ДО НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО КНЯЗА

върху положението на

УЧЕБНОТО ДѢЛО ВЪ КН. БЪЛГАРИЯ.

(Продължение.)

8. Учебната година, программа и учебницитѣ.

Учебната година въ градоветѣ на сѣдѣ трае десетъ мѣсеци. По селата мжно е селенитѣ да се научатъ да държатъ дѣцата си тъй дълго въ училището, защото ги употребяватъ при земеделчиската си работа. Селското училище се отваря обикновенно тогава, когато преставатъ работитѣ по нивята, и затваря се презъ пролѣтъта, щомъ се поотвори врѣмето за земеделчискитѣ занятия. Заради това всичкитѣ училища по селата сѣ училища само зимски, въ които се преподава по 7-8 мѣсеци, ако не помалко. Спорѣдъ рапортитѣ на инспекторитѣ се преподавало на пр. въ учебнитѣ окръжия.

Мѣсеци:	X	IX	VIII	VII	VI	всички училища
Търновско	31	12	57	15	9	124
Бюстендилско	10	48	36	6	2	102
Шумненско	6	28	10	5	—	49

Въ Разградско и Видинско учило се е на сѣдѣ 8 мѣсеци, въ градоветѣ 10. Въ Русенско отъ 52 училища има 17, гдѣто се преподавало даже помалко отъ 6 мѣсеци. Едно всеобщо промѣнение въ този обичай може да стане само съ врѣме, когато населението повече ще знае да оцѣнява ползата на учението. Не само това съкращение на учебната година затруднява учението, но и друго едно погълто зло, противъ което нѣма до сега законни срѣдства: нередовното посѣщаване училището отъ дѣцата.

Учебната програма за първоначалнитѣ училища най напредъ се опредѣли отъ Управляющий Отдѣла на Народното Просвѣщение Г-на М. С. Дринова въ Августъ мѣсець 1878 г. съ курсъ само тригодишенъ (три «отдѣления»). Въ Августъ мѣсець 1880 г. тая програма се замѣни

отъ тогавашний Министръ на Народното Просвѣщение, Г-на Пв. Гюзелева съ една нова, съ курсъ отъ четири години. Тази нова программа употреблява се до днесъ, макаръ че пълни училища съ четири отдѣления се намиратъ само по градоветъ и въ погълъмитъ села.

Въ Търновското учебно окръжие на пр. 97 градове и села иматъ училища, отъ тѣхъ 33 съ четири отдѣления, 43 съ три отдѣления, 20 съ двѣ отдѣления и едно само съ едно отдѣление. Въ Кюстендилското окръжие сж биле 4% на първоначалнитъ училища съ четири отдѣления, 6% съ три отдѣления, 65% двѣ отдѣления и 26% едно отдѣление. За приложението на програмата станаха въ разни окръжия нѣкои мѣстни допълнения отъ учителскитъ сборове, свикани отъ окръжнитъ инспектори на нѣколко мѣста въ време на ваканцитъ за разискване върху различни училищни въпроси (учебници, дисциплина и пр.); такъвъ единъ сборъ бѣше тая година на пр. въ Горня Орѣховица при Търново. Учебницитъ, все книги издадени отъ частни лица, най повече още до войната, сж опредѣлени 1878 г. отъ Отдѣла на Народното Просвѣщение; отъ това време насамъ не е станало никакво голѣмо промѣнение въ тѣхъ. За въ бѣдѣ се изискватъ значителни реформи по тие въпроси. Программата трѣба да се нареди още подобръ споредъ съществующитъ обстоятелства и нужди и да се устрои така, щото да се постигнатъ резултати, до колкото е възможно, по еднообразни и по трайни. Досегашнитъ учебници, съ редки исключения, сж много мѣчни за първоначалното обучение; трѣба да се приготвятъ книжки полесни и попристѣжни за неразвѣтѣния още дѣтинский умъ. Въ методата на преподаванието трѣба да се въведе повече системъ и редъ. Тие въпроси по същността си толкози сж мѣчни, колкото и важни, защото отъ първоначалното обучение зависи цѣлото народно въспитание и всичкиятъ общественъ и домашенъ напредѣкъ у всеки единъ народъ.

Училищата сж раздѣлени на мъжки и женски почти само въ градоветъ. По селата момчетата се учатъ заедно съ момчетата или съвѣмъ се неучатъ. Женското образование въобще още е много назадъ. Въ 1878/79 учебна година дѣвицитъ бѣха едвамъ около 15% на всичкитъ учаци се дѣца; сега сж до 17%. А по окръжитъ ученичкитъ сж въ сравнение съ цѣлото число на дѣцата въ училището: въ Кюстендилското 7%, въ Раховско 9%, въ Врачанско 9.8%, въ Видинско 10.9%, въ Трънско 12%, въ Търновско 18%, въ Силистренско 20%, въ Разградско 21% въ Руссенско 21.8%, въ Свищовъ 23%, въ Провадийско 24.7% въ Търновската околия (сама) 26%, въ Шуменско 30%. Въ градоветъ тие числа сж насждъ още повисоки; на пр. въ Свищовъ 36% на дѣцата сж дѣвици, въ Шуменъ 38%, въ Търново 41%.

Учебни пособия сж голѣма редкостъ. Училищни библиотеки съществуватъ само по градоветъ на источнитъ окръжия, но захванаха да се отварятъ и по селата (на пр. въ Шуменско). Минрестерството тая година е раздало на учителитъ 1,000 екземпляра отъ «Рѣководството за учители» отъ К. Коева, 182 карти на Княжество България отъ Каница и распредѣлило освѣнъ това нѣколко стотини руски педагогически книги, подарени отъ С. Петербургский Славянский Комитетъ, както и 120 екз. разни поучителни съчинения отъ Ил. Р. Блъскова.

9. Учителитъ.

Въ учителския персоналъ отъ времето на войната насамъ стана голѣмо промѣнение. До освобождението на България учителското съсловие обнемаше най избранитъ и най просвѣтенитъ елементи на народа, защото тогава почти всичкитъ пообразовани Българи се занимаваха съ учителството, като нѣмаше за тѣхъ никакво друго занятие. Основанието на българската държава повика найголѣмата частъ отъ тие лица на ново поприще, та неподлежи на никакво съмнѣние, че ако да нѣмаше тие учители, България при ветхлванието си въ свободния животъ щеше да е съвѣмъ лишена отъ общественни дѣйци и отъ служители за всичкитъ разновидности клонове на държавното управление. Между тѣмъ захванаха да се отварятъ нови училища въ голѣмъ размѣръ, а числото на старитъ учители все се намаляваше. Трѣбаше да се образува едно ново учителско съсловие, отъ нови и не испитани още сили. Отъ сегашнитъ учители на Търновското учебно окръжие на пр. само 6% учителствуватъ 10-30 години, 24% 5 до 10 години, а другитъ 70% все сж нови, които сж станали учители слѣдъ войната и работятъ само 1-4 години. Въ Кюстендилско 79% захванаха да учителствуватъ слѣдъ войната, 15% учителствуватъ 5-10 години а само 6% сж стари учители, които преподаватъ 10-30 години. Разбира се, че учителитъ сж все хора съвѣмъ млади. Въ Търновско 67% сж 17-24 годишни, 22% 25-30 годишни, 11% постари (само 9 лица иматъ повече отъ 40 годни), а въ Кюстендилско 17-24 годишни сж 58%, 25-30 годишни 29% а по старитъ 13%. За да се състави въ кратко време такова едно ново учителско тѣло, не оставаше друго срѣдство, освѣнъ да се взима всекой, който знае да чете и пише. Тѣй се срѣщатъ по селата на источнитъ окръжия хора, които до недавна сж работили разни занаяти, а по западнитъ страни селскитъ

учителъ найобикновенно бива селско момче, което едвамъ само знае това, що се изисква като резултатъ на първоначалното обучение. По тази причина сега три години по редъ (1879, 1880, 1881) се държаха презъ ваканцитъ врѣменни педагогически курсове, въ които окръжний инспекторъ съ единъ още учителъ педагогъ работѣше по 6-8 недѣли да снабди послабитъ учители съ нужнитъ познания, да ги запознае съ учебната метода и да приготви отъ слушателитъ и нови учители. Тая година (1881) такива курсове имаше на 5 мѣста, съ 407 слушатели и 11 слушателки:

1) Кюстендилъ 86 (отъ Кюстендилската околия 16, Изворска 27, Дупнишка 11, Радомирска 21, други 11);

2) Трънъ 102 (Трънска околия 31, Брѣзнишка 44, Царибродска 17, Радомирска 10);

3) София 94 (Софийска околия 21, Новоселска 15, Искрецка 17, Самоковска 12, Златишка 2, Македония 10, други 17, между тѣхъ 3 дѣвици);

4) Видинъ 52 (Видинска околия 12, Кулска 20, Бѣлоградчишка 20);

5) Свищовъ 84 (76 мъжие, Търновско 44, Свищовско 21, други окръжия 7, Румелия 2, Македония 1, Влашко 1, и 8 дѣвици отъ Свищовъ).

При всичко това образованието и подготовката на учителитъ е много разновидна, но и въ това отношение излизва на явѣ голѣмата разлика между западнитъ и источнитъ окръжия на Княжеството. Това най-добръ се вижда, когато се сравни, колко учители сж учили само първоначално училище а колко сж минѣли презъ нѣколко курсове на градскитъ класни училища. Учителитъ съ проста подготовка отъ първоначалното училище съставляватъ въ Кюстендилското окръжие 80% на всичкитъ, въ Раховско 61%, въ Видинско 55%, въ Търновско 31%, въ Свищовско 17%, въ Разградско 14% а въ Шуменско класното образование тѣй преобладава между учителитъ, щото тия съ първоначалната подготовка сж само 3.8% на всичкитъ.

За редовното въспитание на добри първоначални учители сж нужни педагогически училища. Въ 1880 год. съществующитъ правителственни четворокласни училища се преобразуваха въ „учителски семинарии“, но тѣ приеха само името, защото единственното отъ тѣхъ, което имаше четвъртий (педагогический) классъ, вече въ третий мѣсець се лиши отъ учителтъ на педагогическитъ предмѣти съ ненадѣяната му смъртъ и като не можаше да се намѣри други, училището се обърна въ обикновенна реалка. Освѣнъ това имаше презъ цѣлата 1880/1 година единъ педагогически курсъ въ градъ Шуменъ, съ 2 преподаватели, 30 ученици и 15 ученички. Тази учебна 1881/82 година първъ пѣтъ се отвориха двѣ постоянни държавни педагогически училища, за сега само съ едногодишенъ курсъ, въ който се приематъ ученици, които сж свършили трикласно училище или могатъ да минатъ презъ приемателнитъ испитъ. Първото се намира въ Шуменъ (съ 3 учители, 1 извънреденъ преподавателъ и 1 учителка на рѣководѣието) раздѣлено на паралелни классове, единъ мъжеский а другий женеский, съ 42 ученици и 28 ученички. Второто училище се отворило въ Враца (съ 3 учители), безъ женеско отдѣление, съ 31 ученикъ. Отъ тия учебни завѣдѣния, както и отъ срѣднитъ училища, може да се очаква, че съществующия голѣмъ недостатокъ отъ учители за първоначалнитъ, особенно селскитъ училища, слѣдъ нѣколко години ще престане.

Платитъ на учителитъ сж много несъразмѣрни и материалното имъ положение е твърдѣ малко осигорено. Тѣ сж назаритъ съ настоятелствата всекога само на една година и освѣнъ платата въ пари иматъ по селата обикновенно и храна, жито, дърва, квартира и пр. споредъ условията. Въ Изворската околия срѣднѣното число на една учителска плата е 280 лева, въ Радомирската околия 339, въ Еленската околия 383, въ цѣлото Кюстендилско окръжие 442, въ цѣлото Търновско окръжие 515, въ Раховското окръжие 554, въ Видинското окръжие 556, въ Търновската околия 680, въ Шуменскитъ окръгъ 702, въ Руссенско окръжие 827 (въ селата безъ града Руссе 469), въ Свищовско окръжие 862 (въ селата безъ града 686). Най-голѣмата учителска плата въ градоветъ е въ Свищовско 2600, въ Шуменско 2500, въ Видинско 2400, въ Търновско 1578, въ Руссенско 1565, въ Кюстендилско 1538, въ Трънско 1450, въ Врачанско 1200. А по селата най-голѣмитъ заплати сж въ Бѣлослатинската околия (Раховско окръжие) 1400, Прѣславска околия 1300, Провадийско окръжие и Раховската околия 1200, Свищовскитъ окръгъ 1088, Дупнишка околия 1077, Руссенска околия 1062, Бѣленска околия (Руссенско окръжие), както въ Видинската и Бѣлоградчикската 1000, въ Кулска околия 880, въ Тутраканската околия 750, въ Каменополската околия (Врачанско) 700, въ Кюстендилската околия 646, въ Трънското окръжие 640, въ Изворската околия 461, въ Радомирската 384. А най-малкитъ заплати пѣтъ по селата сж въ Руссенската околия 470, Свищовскитъ окръгъ 380, Тутраканска околия 370, Прѣславската околия 300, Бѣленска и Раховска околия 200, Видинска околия 160, въ Кюстендилското и Трънското

окръжие 130, въ Търновското окръжие 105 (разбира се съ храна), въ Провадийско, Кулско и Българчишко 100, въ Българчинската околия (Сираково) 60 лева въ пари съ храна, а въ Врачанската околия (Чиренъ) 30 л. съ 210 шиника жито, отъ всека къща единъ шиникъ.

Оплаквания за нередовното плащане на тия по нейдѣ тѣхъ нишожни възнаграждения сѣ твърдѣ чести, особено въ западнитѣ окръжия, но има и предѣли, гдѣто учителитѣ се плащатъ сравнително доста на време и редовно, на пр. въ Видинско, Раховско, Свищовско, Търновско, Разградско и Шумненско. Въ малки села учителитѣ заедно е и селски писарь, едно нѣщо, което мѣчно се искоренява, защото селото не е въ състояние да плати двѣ лица. Въ повече мѣста той е заедно и пѣвецъ въ черквата; на пр. отъ 163 учители на Търновското учебно окръжие 89 сѣ пѣвци, 4 писари и 3 свещеници. Споредъ закона за допълняването българската войска, който въ 1881 г. пръвъ пѣтъ се тури въ дѣйствие, учителитѣ сѣ освободени отъ военната повинность. Съ това ще се отстранятъ злоупотрѣбления, които ставаха по разни мѣста, гдѣто селенитѣ уволниха намѣстениятъ отъ инспектора учителъ и туриха на негово мѣсто нѣкого отъ своитѣ, да го отърватъ отъ набора.

За пенсии на престарѣли учители, които сѣ учителствували не помалко отъ 25 години и които по старостъ или болестъ не могатъ вече да се прехранватъ, сѣщо и за вдовици на такива заслужни лица, особно на тия шо сѣ починали въ турско време било обѣсени, било въ тъмници или въ заточение, има въ бюджета опредѣлени 30,000 лева. Такива пенсии приемаха въ 1881 г. 27 учители и 13 вдовици. Суммата скоро ще бѣде недостатъчна *).

10. Небългарски училища.

До сега говорихме за първоначалното обучение у Българитѣ въ Княжеството. Покрай българскитѣ училища има и училища на други народности.

Турскитѣ училища сѣ наредени по единъ много примитивенъ и старовѣрски начинъ безъ влияние на модерната педагогика и безъ редъ. Въ тѣхъ се преподава само вѣроучение и писмото. Учителитѣ сѣ заедно и ходжи и молли на селата и нѣматъ опредѣлена заплата, но приематъ отъ родителитѣ на ученицитѣ на пр. по 5 ока жито за всеко дѣте, или по 25 гроша за дѣте, или по една крина жито отъ всека къща и пр. Пѣвисоки класни училища има въ Варна, Шуменъ, Разградъ, Руссе, едно училище съ повече духовенъ характеръ въ Силистра. За нѣкои окръжия Министерството е приело поподробни данни. Въ Силистренско, споредъ рапортитѣ на инспектора Г-на Д. Енчева сѣществували сѣ въ 1880/1 уч. година 55 мъжки и 11 дѣвически турски училища (последнитѣ само въ града) съ 57 учители, 11 учителки, 2059 ученици и 1509 ученички. Въ Силистра единъ отъ учителитѣ при пѣвисокото училище приема плата 1.800 лева. Въ Разградското окръжие, споредъ рапортитѣ на инспектора Г-на С. И. Доброплоднаго, имаше (при 12.990 къщи турски) 123 училища съ 124 учители, 4.691 ученикъ и 3022 ученички; но тие данни сѣ непълни, защото отъ нѣкои села нѣмаше свѣдения. Въ Търновския окръгъ има 63 турски училища, разбира се въ источнитѣ му предѣли. Въ западната частъ на Княжеството числото на Турцитѣ е твърдѣ малко. Въ Кюстендилското окръжие има 693 къщи турски (301 въ Кюстендилъ, 205 Дупница, 24 Радомиръ, другото въ 3 Кюстендилски села), които споредъ инспектора Г-на Л. Вжжарова поддържаватъ 7 училища съ 7 учители, 206 ученици и 98 ученички; 115 дѣца не ходятъ въ училището и 86 Турци възрастни сѣ книжни.

У Турцитѣ явява се и стремление да подобратъ и понаредятъ своитѣ учебни заведения, што тѣ да могатъ да доставятъ на дѣцата едно пѣголемо количество на полезни познания, но правителството още не е успѣло да изучи подробно въпросътъ на образованието у мусулманитѣ, защото турското население до недавна се е намирало въ едно преходно положение: едни се изселяваха, а други се връщаха. — Има и случаи, макаръ и редки, че Турцитѣ ходятъ въ български училища (въ Руссенското окръжие 8). Въ едно село на Тутраканската околия общин-

*) 1. † Захарий Круша (София) 900, 2. Ат. Ивановъ (ст. Загора) 600, 3. † Мацуилъ Лазаровъ (София) 600, 4. Дим. Иззовъ (Сливенъ) 500, 5. Юрданъ Неновъ (Т. Пазарджикъ) 720, 6. Никола Илиевъ (с. Кривена, Соф.) 480, 7. Никола Козловъ (Търново) 600, 8. Генчо Колуновъ (Дръново) 600, 9. Цвѣтко Семерджиевъ (Габрово) 900, 10. Хр. Теодоровъ (Дупница) 600, 11. Дим. Ив. Дидовъ (Етрополе) 600, 12. Янко Дивитаковъ (Свищовъ) 720, 13. † Отецъ Аверкий Стояновъ (Жабленский Монастиръ, Радомирско) 600, 14. Стойчо Стояновъ (Самоковъ) 300, 15. † Я. С. Мустановъ (Свищовъ) 720, 16. Найденъ Поповъ (Копривница) 720, 17. Хр. Попъ Георгиевъ (Лѣсковецъ) 700, 18. Драганъ Недковъ (Вишовъ градъ, Търново) 300, 19. Иванъ Геновъ (Търново) 300, 20. Никола попъ Филиповъ (София) 720, 21. Дим. Становъ (Котель) 360, 22. Арсо Китановъ (Кюстендилъ) 180, 23. Пенчо Бошковъ (Царибродъ) 300, 24. Илия Христовичъ (Търново) 1800, 25. Георги Боцевъ (с. Доревомелишко) 360, 26. Р. И. Блъско въ (Варна) 1200, 27. Наумъ Миладиновъ (Македония) 360. А водовицитѣ сѣ: 1. Младенка Димитрова (София) 600, 2. Митруша Н. Миладинова (Македония) 600, 3. Александрина Запрянова (Враца) 720, 4. Анастасия Левтерова (Търново) 480, 5. Мария Иванова (Ловечъ) 480, 6. Пелагия Границка (Търново) 720, 7. Венета Рашева (Търново) 360, 8. Мариола Крантова (Самоковъ) 600, 9. Анастасия Дамянова (Руссе) 720, 10. Недѣля Петкова (София) 300, 11. Тодорка Якова (Ловечъ) 600, 12. Мария Ковачова (София) 300, 13. Тодорица Васкидова (Свищовъ) 600.

ския писарь преподава въ турското мѣстно училище български езикъ. Помощъ се даде на нѣкои турски училища, които сѣ имали нужда и сѣ се обърнали къмъ Министерството, на пр. въ Варна 2.000, Шуменъ 2.000, Константинъ (Еленска околия) 1.200 и пр.

Евреи, които употрѣбляватъ испанский езикъ (Спаниоли), иматъ училища въ градоветѣ София, Кюстендилъ, Дупница, Самоковъ, Берковица, Видинъ, Ломъ, Руссе, Разградъ, Силистра, Шуменъ и Провадия. Тие училища въ турско време не се различавахъ много отъ мусулманскитѣ, но сега вижда се при тѣхъ единъ голѣмъ напредѣкъ, както при Софийското, гдѣто се преподава съ значителенъ успѣхъ и френски; отъ другитѣ училища обаче много оставатъ още далеко надиръ. Помощи се дадоха на нѣкои еврейски училища, особено за преподавание български езикъ.

Арменцитѣ сѣщо иматъ училища насѣдѣ, гдѣто живѣятъ, въ Варна Шуменъ, Силистра и Руссе. Тие училища сѣ доста наредени, както на пр. Варненскитѣ.

Гръцки училища има въ Варна (и класно училище мъжко и женско), Балчикъ, въ осемъ села крайморски, населени отъ Гагаузи (християне, които употрѣбляватъ турский като домашенъ езикъ), и въ Силистра.

Влашко училище сѣществува едно и то въ градъ Тутраканъ, което училище тая година произведе единъ излишенъ шумъ, когато правителството забраняваше учителствование на единъ чуждъ подданикъ, който въ време на руската окупация е билъ испроводенъ за граница по причина на политически агитации.

Освѣнъ това има и частни училища: учебното заведение на американскитѣ миссионери въ Самоковъ и френското училище при католическата черква въ София, посѣщавано най-повече отъ дѣца на чужди подданици, живущи въ столицата.

11. Нуждитѣ на първоначалнитѣ училища.

За въ бѣдѣще първоначалното обучение въ Княжеството се нуждае преди всичко отъ закони. Педагогическата частъ на училището по-лесно ще се уреди, щомъ единъ пѣтъ е уздравено законното му положение. А до сега законъ върху училищата нѣма и всичката работа се води по обичаи и по добрата воля на хората. Нѣкои кратки постановления, направени въ време на окупацията, вече по привременния си характеръ не можеха да стигатъ за пѣдълго. Два обширни законопроекта, представени отъ Министра г-на Гюзелева на Народното събрание, единъ въ пролѣтъта а други въ есенъ, 1880 г. не дойдоха на дневния редъ и не се разискваха. Постановлението за материалното поддържане на първоначалнитѣ училища, прието отъ Народното Събрание въ заседанието отъ 11 май 1880 г. е съвѣмъ кратко и недостатъчно. Единственна до сега основа за управлението на общинскитѣ училища е „Инструкция за окръжнитѣ училищни инспектори“, издадена отъ Министерството на Народното Просвѣщение на 23 мартъ 1881; тя е изработена споредъ опитътъ, направенъ отъ последнитѣ двѣ години, и съдържа въ 12 части 185 статии, обширни упѣтвания за инспектора, настоятелствата и учителитѣ. Ползата на тая Инструкция усѣща се въ много случаи, защото всеко едно такова ръководство обяснява по нѣщо отношенията и въвожда редъ въ работитѣ. Но инструкция не може напълно да замѣни единъ законъ. Законътъ трѣба да опредѣли ясно и подробно правата и длѣжноститѣ на правителството, общинитѣ и учителитѣ; трѣба да задѣлжи общинитѣ къмъ училищата и да осигори материално училището и учителитѣ. Освѣнъ това задѣлжителността на първоначалното обучение трѣба да се укрепи съ глоба за непращане дѣпата въ училището. Всичко това не е възможно безъ да има предварително единъ точенъ общински законъ, защото всичкия успѣхъ на училищата зависи отъ една добра организация на градската и селската община.

12. Допълнително учение.

Първоначалното обучение само по себе си не е достатъчно за образованието на една страна. Особено по селата ученицитѣ, като свършатъ училището, лесно можѣтъ да забравятъ онова, което сѣ се научили, като сѣ лишени отъ възможността да се усвѣршенствуватъ и по-нататѣкъ въ своитѣ познания. Тука трѣба допълнително или повторително учение, едно нѣщо, което въ Княжеството още липсва. Тѣпърва въ последньо време учителитѣ съ похвална ревность захванаха на много мѣста да отварятъ недѣлни или вечерни училища, които сѣ много полезни по селата за повтаряние, по градоветѣ за обучение на момчета, които сѣ вече на занаятъ, и въобще за распространение книжествеността между населението.

(Слѣдва).

Отъ провѣрителната комисия за избиране членове на Държавний Съвѣтъ.

(Продълженіе)

ДНЕВНИКЪ IV.

Днесъ, на четринадесетъ декемврий, хилядо осемъ стотинъ осемдесетъ и първа година, часътъ по два слѣдъ пладнѣ, въ мѣстността на Народното Събрание, откри се четвъртото засѣдание на провѣрителната комисия на изборитѣ на кандидатитѣ за Държавний Съвѣтъ, въ което засѣдание присѣдствуваха слѣднитѣ господа членове отъ реченната комисия: г. Бурмовъ, г. Д-ръ Вжлковичъ, г. Начовичъ, г. Теохаревъ, г. Грековъ, г. Поповичъ, г. Икономовъ, г. Д-ръ Калевичъ, г. Ковачевъ, г. Тишовъ, г. Желѣсковичъ, г. Гюзелевъ, г. Стойчовъ, г. Моравеновъ, г. Даскаловъ, г. Тодоровъ и г. Стояновъ.

Първо дѣло на дневний редъ бѣше прочитанието на протоколитѣ отъ подирнитѣ двѣ засѣдания, което се отложи за бѣдѣщето засѣдание по причина на други по важни и по бързи работи за извършване и рѣшение въ това засѣдание, като изложение докладитѣ на секциитѣ и пр. и пр. И тъй пристѣпни се къмъ прочитанието на тие доклади, като се започна съ доклада на първата секция, на която докладчикъ бѣ г. Икономовъ. Слѣдъ прочитанието на доклада отъ първата секция, г. Ковачовъ предложи на особно да се забѣлѣжатъ оние въпроси отъ изложенный докладъ, които би трѣбало, по одобрение на събранието, да се подложатъ на разискване и рѣшение въ това общо събрание на провѣрителната комисия, и, по указанието на г. Ковачева, за такива въпроси забѣлѣжихъ се слѣднитѣ два: 1) въпросътъ за неграмотността на гласнитѣ, и 2) въпросътъ за сливането на записанитѣ съ по малка или по голѣма разлика, но на едно и сѣщо лице принадлежащи имена.

Подиръ това, като се прочете отъ г. Начовича доклада на втората секция, забѣлѣжи се за разискване и рѣшение въ това общо събрание само единъ въпросъ отъ доклада на втората секция, именно въпроса за вмѣшателството на Плевненский окръженъ управителъ въ избора на кандидатитѣ за Държавний Съвѣтъ въ Плевенъ.

Най сѣтишъ прочете се доклада и на третата секция отъ докладчика и г. Даскалова, и, събранието като не намѣри въ тоя докладъ никакви подобни въпроси за общо разискване и рѣшение, пристѣпни камъ разискване на горѣзабѣлѣженитѣ въпроси, и се започена най първо съ въпроса за неграмотността.

Въ разискването на тойзи въпросъ участваха мнозина отъ членоветѣ на комисията съ мнѣние за и противъ неграмотността на гласнитѣ. Но, като зе въ съображение най послѣ вторий членъ отъ Врѣменнитѣ Правила за избиране членове на Държавний Съвѣтъ, който опредѣля, щото избирателнитѣ списѣци, които сѣ служили въ послѣднитѣ избори за окръжнитѣ съвѣти, да служатъ и за изборитѣ на членоветѣ за Държавний Съвѣтъ безъ всеко изменение и допълнение, стана ясно, че законодателя е предрѣшилъ тойзи въпросъ въ полза на неграмотнитѣ гласни. Слѣдъ това, като се зе въ съображение и тълкуванието на тойзи въпросъ, което е далъ господинъ Министеръ на Вътрѣшнитѣ работи чрезъ окръжна телеграмма до окръжнитѣ управители, въ която телеграмма се позволява на неграмотнитѣ гласни да си служатъ съ писци, на които иматъ довѣрие, събранието едногласно рѣши въпросътъ въ полза на неграмотнитѣ гласни.

Подиръ това, г. Стойчевъ поиска отъ събранието обяснение върху онова мѣсто въ § 15 отъ Врѣменнитѣ Правила за избиране членове на Държавний Съвѣтъ, дѣто се казва, че всекой гласенъ слѣдъ подаване на бюлетина си, подписва се на единъ протоколъ. Събранието удовлетвори исканието на г. Стойчева чрезъ съображението на горѣпоменжатитѣ доводи върху въпроса за неграмотността на гласнитѣ, по които доводи става ясно, че всекой гласенъ не се задѣлжава саморѣчно да се подпише въ показанный протоколъ при изборитѣ на кандидатитѣ за Държавний Съвѣтъ, но че е необходимо да се констатира чрезъ едно възможно подписване личното присѣствие и гласуване на дѣйствителный гласенъ, защото иначе оние гласни, които би отсѣдствували отъ изборитѣ, подлежатъ, по закона, на отговорность.

Послѣ дойде на редъ разискването на въпроса за сливането на криво написанитѣ имена. Тойзи въпросъ по начало бѣ вече предрѣшенъ въ второто общо засѣдание отъ членоветѣ на комисията въ такъвъ смисълъ, че се предоставя на секциитѣ да сливатъ всичкитѣ имена, върху които не остава никакво съмнѣние, че принадлежатъ на едно и сѣщо лице, и да представятъ на рѣшение на общото събрание на комисията само оние имена, които би останали за секциитѣ съмнителни. На това основание първата и втората сек-

ции представиха нѣколко такива имена за сливане и за раздѣление. Събранието, при всичкитѣ тие случаи одобри мнѣнието на секциитѣ, толкова повече като тѣ сѣ имали по голѣма възможность да се освѣтлятъ непосредственно отъ оригиналнитѣ документи за изборитѣ на кандидатитѣ за Държавний Съвѣтъ. По предложението на г. секретаря Стоянова, слѣдъ едно обстоятелно разяснение, събранието едногласно рѣши щото неправилно записанитѣ отъ нѣкои гласни и за кръщелни имена считани думи Драганъ, Тодоръ и Димитръ, да се замѣнятъ на сѣдѣ дѣто трѣбва съ думата докторъ, защото неправилно сѣ положени така вмѣсто думата Докторъ. А третата секция като не представи никакви подобни мъчнотии за разискване и рѣшение, събранието пристѣпни до въпросътъ за горѣпоменжатото вмѣшателство на Плевненский окръженъ управителъ въ изборитѣ.

Въ разискването на тоя въпросъ тоже взеха участие нѣколцина отъ членоветѣ на комисията, и мнѣнието на г. Иордана Тодорова за рѣшение на тоя въпросъ най послѣ преодолѣ и се прие отъ събранието въ тойзи смисълъ, че комисията, при общий си рапортъ до Министерството на Вътрѣшнитѣ работи за резултата на провѣрката си върху изборитѣ на кандидатитѣ за Държавенъ Съвѣтъ, ще укаже съ подобающий начинъ на това произволно вмѣшателство на Плевненский окръженъ управителъ, съгласно съ чл. 41 и 43 отъ избирателный законъ за народнитѣ представители, по допълнителното предложение на г. Икономова.

Слѣдъ това председателя на комисията, г. Бурмовъ подигна въпроса, какъ трѣба да се изпълни провѣрването на лицата на една секция отъ лицата на друга секция. Само г. Стойчовъ иска мнѣние, че трѣба да се преглѣдатъ работитѣ на всека секция отъ лицата на друга секция. Възрази се на г. Стойчова, че тойзи въпросъ е почти окончателно рѣшенъ отъ общото събрание на комисията въ предшното и третѣо засѣдание, а именно, че задачата на секциитѣ е да провѣрятъ само изборитѣ на кандидатитѣ въ разнитѣ окръжи, а провѣрването на лицата отъ секциитѣ, ще има да стане въ общото събрание на членоветѣ на комисията, защото съ едно не до тамъ основателно провѣрване на работитѣ на секциитѣ не би постигнѣло цѣльта, особено като имаме пълно довѣрие на дѣйствиата и дѣлата на всека секция; а чрезъ едно подробно провѣрване дѣлата на секциитѣ не би се дошло до другъ резултатъ, освѣнъ да се жертвува бесполезно още поне цѣла недѣля врѣме, чрезъ което можеше да се просрочи врѣмето, опредѣлено отъ Высочайший указъ за провѣрката на изборитѣ; освѣнъ това, подраздѣленіето на комисията въ секции става, при такъвъ случай съвършено излишно.

И така събранието окончателно рѣши тойзи въпросъ, чрезъ приеманіето на мнѣнието на г. Иордана Тодорова, че лицата на всека една секция ще се провѣрятъ отъ лицата на другитѣ двѣ секции.

Най послѣ събранието на комисията, по предложението на г. Икономова, прие да се натовари секретаря г. Стояновъ, заедно съ трима избрани лица отъ комисията, да направятъ списѣкътъ на гласуванитѣ лица за кандидатитѣ на Държавний Съвѣтъ по болшинството на полученитѣ имъ гласове, по който списѣкъ да се види послѣ кои гласувани лица ще могатъ да се провъзгласятъ за двадесетѣ членове кандидати на Държавний Съвѣтъ, сѣщеврѣменно отъ като се вземе въ съображение и другитѣ за тѣхъ изискуеми отъ законътъ качества. Събранието опредѣли за помощници на секретаря докладчикитѣ на секциитѣ г. Даскалова, г. Икономова и г. Начовича.

Подиръ това закри се засѣданието, часътъ по петъ и половина слѣдъ пладнѣ.

За това се склучи настоящий дневникъ.

София, 14 декемврий 1881 година.

Председатель: О. Бурмовъ.

Секретарь: В. Д. Стояновъ.

Членове: Т. Икономовъ, Г. Д. Начовичъ, Н. Даскаловъ, Ю. П. Теодоровъ, Н. С. Стойчовъ, Г. Теохаровъ, Д. Грековъ, Г. А. Моравеновъ, Д-ръ Г. Вжлковичъ, Георг. К. Желѣсковичъ, Д-ръ Калевичъ, В. Поповичъ, И. Н. Гюзелевъ, П. Ковачевъ и Г. Тишовъ.

(Слѣдва)

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.**Телеграфически Депеши**

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

12 януарий

Букурещъ. — Въ депутатската камара, като отговоря на едно запитване отъ г. Когалничано върху това, дѣто австрийската граница е затворена за ромѣнскій рогатъ добитѣкъ, г. Братиано казва, че правителството било зело всички мѣрки за да би се тя отново отворила, но че Австрийското правителство отказва да веде какви да било преговори по този предметъ, до когато Ромѣния не затвори своитѣ предѣли отъ къмъ Руссия и България на вкарването рогатъ добитѣкъ.

Г. Братиано извѣсти, че той ще представи единъ законо-проектъ по този въпросъ.

Парижъ. — Кабинета всякога е рѣшенъ да положи въпроса за довѣрие върху проекта за прегледването конституцията. Ако министерството бѣде побѣдено, г. Гамбетта като депутатъ ще предложи проектитѣ за реформитѣ които проекти сѣ изработени въ време на неговото министерство и ще ги поддържа отъ трибуната.

Парижъ. — Въ парламентарнитѣ кръгове се върва че сената и камарата ще приематъ опредѣленото прегледане конституцията. Г. Гамбетта щялъ за сега да изостави Scrutin de liste-a като се задържа да положи този въпросъ предъ конгресса.

Лондонъ. — Times казва че ситуацията въ Египетъ се е подобрила, въ слѣдствие на твърдостта на Египетскій кабинетъ и на главнитѣ английски и френски контролери.

Виенна. Политическата кореспонденция се научава че единъ началникъ отдѣления при министерството на външнитѣ дѣла отива въ Берлинъ за да се споразумѣе съ влиятелнитѣ кръгове върху Дунавскій въпросъ и върху други икономически въпроси.

13 януарий

Берлинъ. Рейхстагъ. Господинъ Бисмаркъ като отговаря на г. Хоопела относително Кралевскій декретъ отъ 4 януарий обявява че той говори като пруски пълномощникъ. Той зема на себе си всичката отговорност на декрета. Той казва, че Краля живѣе въ миръ съ всички си народъ, но той иска да отдалечи неясността на отдавнашнитѣ правдини. — Увѣренията върху министерскій абсолютизмъ нѣматъ смислъ, тъй като тѣ въздигатъ Краля до облацитѣ. Тѣ докачатъ властта на Краля, който царува съ двѣтъ камари, а министритѣ не сѣ освѣнъ помощници. Истинскій предсѣдатель на сѣвѣта въ Прусия е краля. Преди 1848 Прускитѣ краляе имаха всичката власть, и когато ний полагахми клетва на конституцията, сегашната теория на болшинството бѣше далече отъ насъ. Ако въ 1864 направяхми парламентарна политика та то имахми може бити, втори Олмутцъ. Краля е убѣденъ че и самата му политика трѣбва да бѣде царствующа, царското доинство не трѣбва да се ослабява. Г. Бенигсенъ признава че кралевскій декретъ е съобразенъ съ правата на държавата. Г. Стоффенбери искава съжаление за гдѣто е дадено такъво значение на декрета. Г. Боттишеръ признава че г. г. Бенигсенъ и Стоффенбергъ прецѣнили както трѣбва декрета.

Парижъ. Предвижанията върху исхода на дебатитѣ относително проекта за ревизията на конституцията сѣ раздвоени. Кабинета поддържа опредѣленното прегледване. Той не иска камарата да склопи на scrutin de liste-a, но иска тя да му позволи да предложи този въпросъ предъ конгресса.

Петербургъ. Официалний вѣстникъ казва, че е сключенъ договоръ между Русскія и Турция за исплащаньето военното обезщетение. Турция ще заплати сега 10 милиона гарантирани съ десетата часть отъ приходитѣ на извѣстни провинции и съ десетата часть отъ общитѣ даждия.

Събиранieto на данѣка ще стане чрезъ комитета на бондодържателитѣ.

Рейхстага. Г. Путкамеръ забѣлѣзва че не трѣбва да се счита Правителството съвършено завалено отъ изборитѣ. Сесията дава добри резултати; бюджета ще се вотира и политиката на Канцляра ще нанесе побѣда въ въпроса на Хамбургъ. Императорскій рескриптъ, казва той, е най вече способенъ да предвари всички нови спречкования, а въ европейскитѣ кризи, които ни заплашватъ, Императорската и Кралевска монархия, би се показала по всяка предвидливостъ за поддръжка на правото и на свободата.

Римъ. Въ отговоръ на г. Викоти за външната политика, г. Манцини казва: Всички народи въ Европа желаятъ мирътъ едни по нужда други по интересъ. Той настоява на сегашнитѣ добри отношения съ Австрия и Германия и на щастливитѣ тѣхни резултати, и прибавя че въпроса за въоръженieto на страната трѣбва да се счита като тѣхнически и като такъвъ който да уздравява народната безопасность. Казва още че министерството никога не е било въ разногласие. Г. Манцини иска отъ г. Викоти да направи предложение за педовѣрие като заявява че отсѣтствието на такъво предложение той би считалъ за доказателство че г. Рикотти припознава че болшинството е за кабинета. Г. Рикотти не направи предложение.

Ракитскій Мировий Сѣдия.**ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ**

No. 340.

Въ името на **Негово Височество** Александръ I-й Князь Българскій. На 23 ноемврия 1881 г. Ракитскій мировий сѣдия Хараламби Ст. Мъсьрловъ въ публичното си сѣдебно засѣдание, като разглѣда и изслуша Гражданското дѣло подъ № 243 относително по искѣтъ на Вутю Попповъ изъ с. Ракита срѣщу Каиредтинъ Бею-Беюва изъ село Телишъ за 1980 гр. отъ хранѣ.

Обстоятелствата на дѣлото сѣ:

Ищеца Вутю Попповъ съ подаденото си прошение на 13 юлий т. г. заведено подъ № 357 иска отъ Каиредтинъ-Бею-Беюва 1980 гр. отъ 160 кофи жито 1600 гр., отъ 40 кофи кукурузъ 280 гр. и отъ почакъ 100 гр., която храна му е давана за прехранването му на бѣдното си семейство въ 1875 год. съ обѣщание по време на арманъ въ 1876 год. да му повърне храната, но обаче въ 1876 год. стана размирицата т. е. Турско-Сърбската война — то Каиредтинъ не повърна храната на Попповъ даже и до днесъ, обаче Каиредтинъ-Бею-Беювъ въ време на Русско-Турската война, като избѣгналъ въ Туреко (Мала-Азия) г. Конья въ който се намѣрва и до днесъ, за това ищеца Попповъ моли да се призове чрезъ Държавенъ Вѣстникъ за да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ поверенникъ за да отговаря на предявения срѣщу него искъ.

Ракитскій мировий сѣдия на основание ст. 115 п. 2 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила съ призовка подъ № 516 отъ 13 юлий т. г. трикратно публикувана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ (вижъ броеве 49, 50 и 51) призованъ Каиредтинъ-Бею-Беюва изъ Мала-Азия г. Конья, да се яви самъ лично въ четире мѣсеченъ срокъ въ салата на сѣдѣтъ за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Вутю Поппова.

При разбирателството на дѣлото на 23 ноемврий 1881 год. се яви само ищеца В. Попповъ а отвѣтникътъ Каиредтинъ-Бею-Беювъ ако и да бе призованъ съ призовка чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ съ трикратно публикуване не се яви ни самъ ни чрезъ свой законенъ повѣренникъ за да отговаря на предявения срѣщу него искъ; слѣдъ прочитаньето доклада на дѣлото поискаха се устнитѣ обяснения на ищеца, който каза: понеже Каиредтинъ-Бею-Беювъ е виканъ съ призовка подъ № 516 отъ 13 юлий т. г. чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ нѣ не се яви ни самъ ни чрезъ свой законенъ повѣренникъ — то моля да се постанови срѣщу речения заочно рѣшение за да ми се заплатятъ 1980 гр. и сѣдебнитѣ разноски. За подкрепление на искѣтъ си, Попповъ представи свидѣтели Ивана Петрова и Колю Панова които се распитаха съ съблюденъе ст. 50 и 70 отъ Гражданското мирово сѣдопроизводство, които потвърдиха въ сѣщность искѣтъ на В. Поппова.

Мировий сѣдия като взе чредъ видъ:

I. Че отвѣтникътъ Каиредтинъ-Бею-Беювъ, който бѣ призованъ съгласно съ ст. 115 п. 2 отъ Временнитѣ Правила съ призовка подъ

№ 516 отъ 13-й юлий т. г. трикратно публикувана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ (виждь броеве 49, 50 и 51) не се яви ни самъ лично ни чрезъ свой законенъ повѣренникъ за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Поппова.

II. Че свидѣлитѣ на Вутю Попповъ—Иванъ Петрова и Колю Панова подкрепиха искътъ на Поппова въ сжщность, че дѣйстви-телно Каиредтинъ-Бею-Беювъ длъжи отъ хранж 1980 гр.; то на тѣзи основания и обстоятелства и съгласно ст. ст. 48, 49, 68, 100, 101, 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово сждопроизводство.

Рѣши:

Каиредтинъ-Бею-Беювъ бивши жителъ изъ с. Телишъ, по настоящемъ живущъ въ Мала-Азия г. Конья, да заплати на Вутю Попповъ изъ с. Ракита за 160 кофи жито 1,600 гр. за 40 кофи кукурузъ 280 гр. всичко 1880 гр. и послѣдвалитѣ сждебни разности 400 гр. още и разноситѣ които има да послѣдватъ до изпълнението настоящето рѣшение.

Настоящето рѣшение е неокончателно съгласно ст. 124, 125 и 132 отъ гражданското мирово сждопроизводство, нъ подлѣжи на апелационно обжалование предъ Плъвенския окрѣженъ сждъ въ течение на единъ мѣсеченъ срокъ отъ публикуванъето настоящето заочно рѣшение въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Ракита, 26 ноемврий 1881 г.

Мировий сждия: Хар. Ст. Мъсьрловъ.

и. д. Секретеръ: П. А. Макавеевъ.

1—(1072)—1

Габровский Мировий Сждия.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ

№. 281.

Въ името на Негово Височество Александръ I-й Княза Българгарский, на 25 ноемврий 1881 г. Габровский Мировий Сждия, въ откритото си сждебно засѣдание разглѣда гражданското дѣло подъ № 543, по В. Р. по искътъ предавенъ отъ Габровеца Бонча Колювъ, противъ наслѣдницитѣ на покойниятъ Габровецъ Коста Н. Гюзелевъ именно Дона и Рада Гюзелеви Габровки, Ивана Н. Гюзелевъ живущъ въ г. София и Марка Н. Гюзелевъ живущъ въ г. Исмаилъ (Румѣния) за 2000 гроша.

При разбирателството на дѣлото явиса само ищеца, а отвѣтницитѣ: Марко Н. Гюзелевъ, призованъ чрезъ „Държавнийтъ Вѣстникъ“ съ призовка подъ №. 1743 публикувана трикратно въ 50, 51 и 52 броеве, не се яви нито лично нито чрезъ повѣренникъ, подобно и Иванъ Н. Гюзелевъ призованъ съ призовка подъ № 3184, тоже се не яви, като въ сжще-врѣменно съ едно свое прошение регистрирано подъ №. 1624 се отказва отъ всяко братово си наслѣдство, както и отъ дългътъ му и не счита себеси за отвѣтникъ по това дѣло, а Дона и Рада Гюзелеви ако и да бѣха получили и подписали призовкитѣ си тоже се не явиха, по прозбата на ищеца, и съгласно ст. ст. 115 и 116 гражданското мирово сждопроизводство, пристѣпи се къмъ разглѣждане дѣлото и слѣдъ прочитание прошения на ищеца намѣри се, че той по силата на единъ записъ отъ 25 юния 1875 г. иска отъ покойний Коста Н. Гюзелевъ 2000 гроша, срѣщу които пари този послѣднийтъ му билъ заложилъ къщата си, съ условие, че ако въ расстояние на една година не му брой горнитѣ пари, то займодавица да бѣде притежателъ на къщата. Нъ тѣй като той (длъжникътъ му) умрѣлъ предъ да истича срока на записа и въпроснитѣ пари останали не платени, то за това моли сждътъ да се призоватъ наслѣдницитѣ му, Дона, Рада, Иванъ и Марко Н. Гюзелеви, и осжди да му заплатятъ помѣнатитѣ 2000 гроша, или му придадѣтъ въ натура заложената му къща, вопреки условията на покойниятъ имъ братъ.

Вслѣдствие на всичко горѣизложено, сждията като взе предъ видъ 1) представениятъ записъ отъ ищеца че е законенъ 2) отказването на братаму Иванъ Гюзелевъ, както отъ наслѣдство подобно и отъ дългътъ му, и 3) неявяванието на останалитѣ наслѣдници, и на основание ст. ст. 49, 71, 100, 101, 102 и 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово сждопроизводство задочно

Опредѣли:

Да броятъ, Марко, Дона и Рада Н. Гюзелеви, жители Габровски, двѣ хиляди №. 2000 гроша на Габровеца Бонча Колювъ, или да му придадѣтъ въ натура заложената му къща, която се намира въ г. Габрово улица Орловска №. 43 за издължение записътъ на покойниятъ си братъ Коста Н. Гюзелевъ, подобно и послѣдовашиятъ за публикувание льва 17. 50 стот. още и разноситѣ, които има да послѣдватъ до изпълнение рѣшеието.

Настоящето рѣшение съгласно ст. 124, 125 и 132 отъ гражданското мирово сждопроизводство подлежи на Апелационно обжалование прѣдъ Търнов. окр. сждъ въ срокъ едно мѣсеченъ отъ послѣдното му публикувание въ „Държавнийтъ Вѣстникъ“.

Мировий Сждия Ив. П. Червенаковъ.

1—(1130)—3

Отъ Министерството на Просвѣщенето.

ИЗВѢСТИЕ.

По Вѣдомството на Министерството на Народното Просвѣщение има слѣдующитѣ вакантни мѣста:

1) Директоръ на Ломската реална гимназия, годишна заплата 5460 л.;

2) Директоръ на Търновската дѣвическа гимназия, заплата 4560 л.;

3) Единъ второкласенъ учителъ за Варненската реална гимназия най повече за предметитѣ аритметика и физика въ долнитѣ классове, заплата 3600 л.;

4) Инспекторъ за Ломско-Берковскій учебенъ окрѣгъ, заплата 4800 л.

Кои то г-да желаятъ да заематъ кое да е отъ тие вакантни мѣста, нека съ надлѣжнитѣ свидѣтелства и документи се обрънатъ до Министерството на Народното Просвѣщение.

София 15 януарий 1882 год.

Главенъ Секретаръ: В. Д. Стояновъ.

Отъ Върховий Кассационенъ Сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 2.

Углавното отдѣление на Върховий Кассационенъ сждъ обявява за знание на интересующитѣ се лица и страни, че въ сждебнитѣ му засѣдания презъ идущий мѣсець февруария т. г., ще се разглѣждатъ слѣдующитѣ дѣла.

На 5-ий февруария, — углавното дѣло №. 114/18 по описѣтъ на Петра Моллова изъ с. Константинъ, Бебровска околия, въ Търновскій окрѣгъ, обвиняемъ въ превиснение власти и въ злоупотрѣбление Правителственни доходи презъ времето, когато билъ приставъ.

Въ сжщий день, — углавното дѣло №. 115/19 по описѣтъ на Стойно Цаневъ и П. Д. Мишайкова изъ г. Варна, обвиняеми — първий въ злоупотрѣбление довѣрието на П. Календжиевъ, изъ сжщий градъ, а втория въ неправилно завладѣние шесть добитѣйка принадлежачи на сжщий Календжиева.

На 9-ий февруария, — углавното дѣло №. 116/20 по описѣтъ, на Тони Радевъ изъ с. Кюлевча, въ Шумнескій окрѣгъ, обвиняемъ въ продаване вино безъ патентъ и безъ акцизъ.

Въ сжщий день, — углавното дѣло №. 117/21 по описѣтъ, на Никола Н. Поповъ изъ г. Руссе, обвиняемъ въ недоимкъ на 394 лева и 25 стотинки произлезлъ въ кассата на Руссенскій окр. съвѣтъ презъ времето, когато Поповъ билъ членъ касиеръ при сжщий съвѣтъ.

На 12-ий февруарий, — углавното дѣло №. 118/22 по описѣтъ, на Вълчо Ивановъ изъ г. Джумая, Георги Гайдарджи Илиевъ и Никола Митевъ, изъ с. Ендже-Кюй, въ Провадийскій окрѣгъ, обвиняеми въ кражба на конѣ отъ Добре Станчева, изъ с. Невша въ сжщий окрѣгъ.

Въ сжщий день, — углавното дѣло №. 119/23 по описѣтъ, на Георги Костовъ изъ г. Руссе, обвиняемъ въ купуване два крадени волове.

На 16-ий февруарий — углавното дѣло №. 120/24 по описѣтъ, на Иванчо Димитровъ Барзовъ, изъ г. Вратца, обвиняемъ въ посичание ржката на Мано Петковъ изъ сжщий градъ.

На сжщий день — углавното дѣло №. 121/25 по описѣтъ, на Петръ и Санди Литови, изъ г. Плъвенъ, обвиняеми въ присвоивание съ измама и съ лукавство единъ записъ, принадлежачъ на Стоянъ Тодоровъ изъ с. Брѣстовецъ въ Раховскій окрѣгъ.

На 23-ий февруарий — углавното дѣло №. 122/26 по описѣтъ, на Семо Минчовъ, Маринъ Тодоровъ и Начо Йордановъ изъ с. Самоводени, въ Търновскій окрѣгъ, обвиняеми въ разбойническо нападение върху къщата на братията Ангелъ и Димитръ Христови изъ сжщето село, и въ наносвание смъртоносни рани на послѣдний и на майка му Данка, отъ които рани подиръ нѣколко деня и умрѣли.

Въ сжщий день — углавното дѣло №. 123/27 по описѣтъ, на Михаилъ Милошовъ изъ г. Руссе, обвиняемъ въ продаване ексикъ хлѣбъ.

г. София 13-ий януарий 1882 година.

Помощникъ Секретаря П. Г. Крайовскій.

1—(51)—1

Провадийско окр. управление
ОБЯВЛЕНИЕ.

№. 4050.

Окръжното управление въ Правадия извѣстява, че отъ 15 януарий ще стане отдаването подъ наемъ за идущата 1882 год. съ публиченъ търгъ недвижимитѣ имоти: Вакуфски, черкезки — татарски и на забѣгналитѣ мусулманя състоящи сж отъ дюкяни, къщи и воденици, които се намиратъ въ града и окръжието.

Желающитѣ да надаватъ могатъ да се отнесатъ на уречения день въ помѣщението на Провадийското окр. управление, гдѣто ще стане търгътъ и които ще трае до 1 февр. г. Провадия 22 декемврий 1881 г.

Окр. Управителъ: Славковъ.

Финансовъ Секретаръ М. О. Чоповъ.

3—(3)—3

Видинский Окръженъ съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№. 1245.

Отъ Тетевенската № 5 дружина**ОБЯВЛЕНИЕ**

Въ канцеларията на Тетевенската № 5-та пѣша дружина, улица Лега № 14, на 28 Януарий 1882 година въ 11 часа предъ пладнѣ ще стане публично надаване за доставяние за дружината 600 черни кожени шапки.

Желающитѣ да приематъ участие въ надаванетоъ трѣба прѣди да сж начене надаванетоъ, да внесатъ 10% залогъ отъ стойността на шапкитѣ по първоначалната цѣна, която ще покажѣтъ.

По подробнитѣ условия могатъ да се видятъ въ канцеларията послѣ 10 януарий, отъ 2 до 4 часа послѣ пладнѣ.

Командиръ на друж. Майоръ Гурский.

3—(1147)—3

Орѣховский окръженъ съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№. 1116.

Съ настоящето Ор. окр. управ. съвѣтъ обявява за за всеобщо знание, че дава подъ наемъ, отъ 1-й идущий марта 1882 год. до 1-й януария 1885 год. съ публично надаване слѣдующитѣ правителствени доходи:

1-о риболовството отъ блатото, намиращо се мѣжду с. Козлодуй и Хърлець.

2-о риболовството отъ блатото, намиращо се мѣжду селата Селановци и Островъ.

3-о прихода отъ риболовството по р. Дунавътъ устието на р. Искъръ до Патлацитѣ на с. Козлодуй.

Заб. Послѣдния приходъ се дава отъ 3-й февр. 1882 год. до горѣпомѣнжтий срокъ.

Условията за продажбата на горѣказанитѣ приходи, интересующитѣ се могатъ да намѣратъ въ канцеларията на съвѣта, всякой день, съ исключение празничнитѣ дни, до 30-й идущий февруарий, день, когато ще стане конечното възлагание на помѣнжтитѣ приходи.

Орѣхово 15 декемврий 1881 г.

Предсѣдатель П. Д. Шиваровъ.

Секретаръ Хр. Сп. Ракиловъ.

3—(1149)—3

Дърманский Мировий Сѣдия.**ПРИЗОВКА**

№ 1100

Молла Асанъ Молловъ изъ село П. Лѣшница Дърманска околия, по настоящемъ живущъ въ Турция въ с. Мандра Едренско окръ-

жие, на основание ст. 114 и 115 § 2 отъ Врем. Сѣдебни Правила, призовавамъ да се представи прѣдъ повѣреното ми сѣдилище, лично или чрѣзъ законенъ повѣреникъ въ срокъ на четири мѣсеца отъ троекратното публикуване въ „Държавний Вѣстникъ“ на настоящата, за да отговаря на прѣдвения отъ Георгий Арнаудова отъ Г. Ловечъ искъ за гроша 1781 по тефтеръ.

Въ случай на неявяване ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ Гражданското Сѣдопроизводство за Мировитѣ Сѣдии.

С. Дърманци 23 ноемврий 1881 год.

Дърманский Миров. Сѣд. И. Ивановъ.

Секретаръ Т. Бояджиевъ.

3—(1062)—3

ПРИЗОВКА.

№. 1129.

Абдула Ахмедовъ отъ с. Дѣбенъ Дърманска околия, по настоящемъ живущъ въ Турция въ с. Кѣждже Гюмюрджийский окръгъ, на основание ст. 114 и 115 § 2 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, призовавамъ да се представи прѣдъ повѣреното ми сѣдилище лично или чрѣзъ свой законенъ повѣреникъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на прѣдвения отъ Молла Керима жителъ отъ селото Пещерна (Дърманска околия) искъ за гроша 402 по записъ.

Въ случай на неявяване ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

С. Дърманци 26 ноемврия 1881 год.

Дърманский Миров. Сѣд. И. Ивановъ.

Секретаръ, Т. Бояджиевъ.

3—(1060)—3

ПРИЗОВКА

№ 1130.

Хусо Алювъ отъ с. Торосъ, Дърманска околия, по настоящемъ живущъ въ Турция въ с. Тработивенце, Джумалийский окръгъ, на основание чл. 114 и 115 § 2 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, призовавамъ да се представи прѣдъ повѣреното ми сѣдилище лично или чрѣзъ свой законенъ повѣреникъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавний Вѣстникъ“ за да отговаря на прѣдвения отъ Молла Керима жителъ отъ с. Пещерна (Дърман. Околия), искъ за гроша 491 по записъ.

Въ случай на неявяване ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

С. Дърманци 26 ноемврия 1881 год.

Дърман. Миров. Сѣдия. И. Ивановъ.

Секретаръ Т. Бояджиевъ.

3—(1059)—3

ПРИЗОВКА

№ 1131.

Ахмедъ Рамовъ отъ село Торосъ, Дърманска околия, сега живущъ въ с. Кѣждже Гюмюрджинско окръжие (въ Турция) на основание ст. 114 и 115 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, призовавамъ да се представи прѣдъ повѣреното ми сѣдилище, лично или чрѣзъ свой законенъ повѣреникъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавний Вѣстникъ“ за да отговаря на прѣдвения отъ Молла Керима жителъ отъ с. Пещерна (Дърман. околия), искъ за гроша 680 по записъ.

Въ случай на неявяване ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ сѣдопроизводството на гражданскитѣ дѣла за Мировитѣ Сѣдии.

С. Дърманци 26 ноемвр. 1881 год.

Дърман. Миров. Сѣдия И. Ивановъ.

Секретаръ: Т. Бояджиевъ.

3—(1058)—3

ПРИЗОВКА

№. 4120.

Али Хусиновъ отъ с. Дѣбенъ, Дърманска околия, по настоящемъ живущъ въ Турция въ с. Черкезъ-Муселимъ Текирданский Окръгъ, на основание ст. 114 и 115 § 2 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, призовавамъ да се представи прѣдъ повѣреното ми сѣдилище лично или чрѣзъ свой законенъ повѣреникъ, въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на прѣдвения отъ Молла Керима жителъ отъ село Пещерна (Дърман. околия) искъ за гроша 223 по записъ.

Въ случай на неявяване ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ сѣдопроизводството на гражданскитѣ дѣла за Мировитѣ Сѣдии.

С. Дърманци 26 ноемвр. 1881 год.

Дърман. Мировий Сѣдия И. Ивановъ.

Секретаръ Т. Бояджиевъ.

2—(1057)—3

Еленски околийски началникъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1833.

Подписанный Еленски околийски началникъ Г. Д. Бочаровъ, на основание исполнительный листъ № 634, издаденъ отъ г. Еленский мировий сѣдия и съгласно съ ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародване на настоящето, и до 61 день ще се продава недвижимото имущество на жит. отъ г. Елена Стояна Петковъ, състояще отъ една къща въ гр. Елена, Горни-Край, едно-етажна, построена съ стѣни отъ кирпичи, покрита съ керемиди, 23 аршина дълга, 6 широка, 4 висока, има двѣ соби, хашево, стая, съ $\frac{3}{4}$ дюлюма дворъ, въ дворътъ единъ плѣвникъ на два кѣта, въ долний катъ двѣ мази, въ горний плѣвникъ, хамбари и стая за живѣние, съ стѣни отъ дѣски, и покритъ съ керемиди, между съсѣди: 1) пѣтътъ, 2) рѣката, 3) Петко Пенчовъ и 4) Никола Марячито, оцѣнена за 5000 гроша.

Това имущество не е заложено и ще се продава за удовлетворение искътъ на ж. отъ г. Елена Ивана П. Саввовъ за 4704 $\frac{1}{2}$ гроша.

Желающитѣ да купятъ горнето имущество, могатъ да видятъ формалноститѣ по продажбата всяки день въ канцеларията ми, часа отъ 8 до 12 сутрени и отъ 2 до 5 вечеръ, освѣнъ празничитѣ.

Елена 13 ноемврий 1881 год.

Еленски околийски началникъ:

Г. Д. Бочаровъ.

2—(1019)—3

Търновский сѣдебенъ приставъ.**ЗАПРЕЩЕНИЕ**

№. 84.

Долуподписанный, Д. Т. Балабановъ, I-й сѣдеб. приставъ, при Търновский окръженъ сѣдъ, на основании исполнительный листъ №. 2244. Издаденъ отъ истий сѣдъ, на 18 юлий 1880 година и съгласно съ ст. 431 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, чрезъ настоящето налагамъ запоръ върху собствената къща на Генча Добревъ, отъ с. Боженцитѣ, Божанска мзхала, Габровска околия, за обезпечение вземанието на Габровеца Ионко Цвѣтковъ, сумма 110 бѣли туреки меджидиета и сѣдеб. разноски лева 13 и 57 стинки.

Която къща до снеманието на настоящето запрещение, съгласно съ ст. 432 п. I отъ Врем. Сѣдеб. Правила, не подлѣжи на отчуждения.

Търново 5 ноемврий 1881 год.

Сѣдебний Приставъ: Д. Т. Балабановъ.

1—(967)—1

Софийско Гр. Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 24.

Софийското градско общинско управление, въз основаване на постановлението на съвета на това управление отъ 15 декемврия 1881 година, подъ №. утвърдено съ предписания отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла отъ 5 сего януария, подъ №. 67, обявява съ това за всеобщо знание, че отъ 1-й януария настоящата 1882 година, сбора отъ бариерното право въ г. София ще се събира както слѣдва.

I.

Отъ пия.

	л.	ст.
1) Отъ всѣка ока мѣстно и Румелийско вино, пиво и оцетъ	5	
2) Отъ всѣка ока вино въ бутилки или стѣкла	20	
3) Отъ всѣка ока пиво внесено въ града	10	
4) Отъ всѣка ока спиртъ (ракия) за всѣки градусъ спорѣдъ Вагнерова алкоометръ на температура отъ 14 градуса	1/2	
5) Отъ всѣка ока ликьоръ, ромъ и други каквито и да би било видове ликьори	50	
6) Отъ всѣко стѣкло (сифонъ) сода и въ града	3	
7) Отъ всѣко стѣкло минерални води	10	

II.

Отъ предмѣти за ѣденіе.

8) Отъ всѣка ока кафе	20	
9) Отъ всѣка ока захаръ	10	
10) Отъ всѣка ока нишесте тестени: макарони и фиде	10	
11) Отъ всѣка ока протокали, лимони, китри, стафиди, отъ какъвто и да било видъ, смокини, кестене, фурми и бадеми	10	
12) Отъ всѣка ока бонбони	1	
13) Отъ всѣка ока дървено масло		

и отъ други видове масла (олей) шарланъ и др. т. 10

14) Отъ всѣка ока чай	1	
15) Отъ всѣка ока тенекійна котия стѣкло или борканъ сардели риба каквито и да било консерви	10	
16) Отъ всѣка ока чернъ хайверъ и хайверъ отъ щука прѣсенъ	1	
17) Отъ всѣка ока маслини	5	
18) Отъ всѣка ока разни конноти гласе отъ овощия	1	
19) Отъ всѣка ока чоколата	20	
20) Отъ всѣка ока анасонъ и кимшонъ (семе)	5	
21) Отъ всѣка ока октопотъ	20	
22) Отъ всѣка ока солена риба сушена на димъ и въ саламура като: марината, лакерда, муруна, насетра и др. под НЗ. Отъ проста риба: прѣсна или солена не ще се събира нищо.		

III.

Отъ предмѣти за отопление и освѣтление.

	л.	ст.
23) Отъ всѣка ока стеарини свѣщи и др. т. п.	20	
24) Отъ всѣка ока воскъ, донесенъ въ бурета, човали или на парчета	20	
25) Отъ всѣка ока парафинъ, лъжливъ воскъ	1	
26) Отъ всѣка ока петролеумъ (газъ)	10	
27) Отъ всѣка ока катранъ	5	
28) Отъ всѣка ока кибритъ (подразумѣвающе се и дарата)	50	
29) Отъ всѣка ока дърва, каменни и дървени възглица и слама	20	

IV.

Отъ материали за строение.

	л.	ст.
30) Отъ една кола тухли и бутови каманни	20	

	л.	ст.
31) Отъ една кола камъни и варъ	50	
32) Отъ една кола кересте: дѣски и дървени издѣлия	1	
33) Отъ една кола прѣскъ, глина (пърстъ)	10	

V.

Фуражи.

34) Отъ всѣка кола сѣно	50	
-----------------------------------	----	--

VI.

Разни.

35) Отъ всѣкакъвъ видъ манифактури и др. предвидѣни по горе предмѣти по 1% отъ стойността имъ.		
--	--	--

Заб. 1) Къмъ предмѣтитѣ отъ 29 статия ще се отнасятъ и слѣдующитѣ: жито, брашно, ледъ, зеле, пиперъ, лукъ, прасъ, чесънъ, картофи, морска и каменна соль, кукурузъ, ячмень, просо и овесъ.

Заб. 2) Отъ конѣ мѣски и магарета, когато тѣ се натоварени съ предмѣти отъ които се събира бириерно право на кола ще се земе четвъртата частъ отъ таксата за натоваренитѣ кола и означитѣ добичета, ще се считатъ за натоварени кога ще носятъ повече отъ 25 оки товаръ.

Заб. 3) Отъ цатоварени кола съ текъ конь ще се зима половината отъ онова що се зима отъ кола съ два коня и то когато колата ще носи повече отъ 50 оки товаръ.

Заб. 4) Отъ празни кола, пѣтнически, или градски, когато тия послѣднитѣ излизатъ отъ града и влизатъ въ него по расходка и домашни потрѣби на нива на бостанъ и пр. не ще се събира нищо:

София 5 януария 1882 год.

Отъ Соф. Град. Общ. Управление.

2—(33)—2

ТАБЛИЦА

за тръгванъето и пристигванъето на пощата въ Софийското пощенско писалище.

Влиза въ дѣйствиe отъ 15 януарий 1882 година

Т р ъ г в а					П р и с т и г в а						
ЗА	ПРЕЗЪ	ДЕНЬ	часъ	мин.	врѣме	ОТЪ	ПРЕЗЪ	ДЕНЬ	часъ	мин.	врѣме
За Европа	Презъ Видинъ	Понеделникъ Срѣда Четвъртъкъ Събота	12	—	плад.	Отъ Европа	Презъ Видинъ	Вторникъ Петъкъ Срѣда Събота	2	10	сутр. веч.
За вътрѣшността на Княжеството	Презъ Плевенъ	Събота Понеделникъ Четвъртъкъ	12	—	плад.	Отъ вътрѣшността на Княжеството	Презъ Плевенъ	Срѣда Петъкъ Понеделникъ	9	40	сутр.
За Цариградъ	Презъ Варна	Понеделникъ Четвъртъкъ	12	—	"	Отъ Цариградъ	Презъ Варна	Петъкъ Понеделникъ	9	40	"
За Цариградъ	Презъ Ихтиман	Вторникъ Събота	10	—	"	Отъ Цариградъ	Презъ Ихтиман.	Срѣда Недѣля	4	—	веч.
За Сърбия	Презъ Царибр.	Вторникъ Петъкъ	8	—	сутр.	Отъ Сърбия	Презъ Царибр.	Срѣда Събота	4	—	"
За Трънъ, Брезникъ, Радомиръ, Кюстендилъ, Самоковъ и Дупница		Четвъртъкъ Недѣля	5	—	"	Отъ Трънъ, Брезникъ, Кюстендилъ, Радомиръ, Самоковъ и Дупница		Четвъртъкъ Недѣля	8	—	сутр.